

Розділ 2. Історичні студії молодих дослідників Київського університету імені Бориса Грінченка

Section 2. Borys Grinchenko Kyiv University Young Scientists Historical Studies

**Ольга Тарасенко,
Київський університет імені Бориса Грінченка**

Вітання від Київського університету імені Бориса Грінченка

Вітаємо авторів першого випуску онлайн журналу «Грінченко – Сетон міжнародний журнал молодих вчених». Дякуємо Сетон Хол Університету за партнерство у нашому журналі. Сподіваємось, що молоді вчені різних країн на сторінках нашого онлайн журналу будуть охоче ділитися своїми науковими напрацюваннями.

У перший випуск журналу від Київського університету імені Бориса Грінченка увійшли історичні студії молодих дослідників.

Ольга Мусяченко, наша випускниця, аспірантка кафедри історії України, викладач Фахового коледжу «Універсум» Київського університету імені Бориса Грінченка, голова Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених Київського університету імені Бориса Грінченка, є співкоординаторкою проєкту «Бюро театралізованих екскурсій». Коло її наукових інтересів – урбаністика, історія Києва другої половини XIX – початку XX ст. та музичне середовище Києва того часу, образ міста, туристичний образ міст загалом. Ольга прагне робити історію цікавою та населити Київ персонажами з творів Івана Нечуя-Левицького. У статті «Музичне середовище Києва другої половини XIX – початку XX ст. у туристичному образі міста» Ольга Мусяченко прагне показати музичне середовище Києва того часу в туристичному образі нашого міста, в який варто було б інтегрувати більше музичних складових, які б віддзеркалювали колорит та історію нашого міста, поєднати духовну та традиційну музику другої половини XIX – початку XX ст., коли Київ був насичений творчістю академічних колективів, традиційною музикою, аматорським виконавством, цікавими постатями київських музикантів. Ольга переконана, що все це разом допоможе глибше відчувати атмосферу тієї епохи.

Ярослав Чабан, магістрант першого року навчання Історико-філософського факультету Київського університету імені Бориса Грінченка, ступінь бакалавра історії здобув у нашому Університеті. Ярослав викладає історію в загальноосвітній школі. Наукові інтереси Ярослава – це дослідження життя та діяльності українців як державних чиновників Російської імперії XVIII ст. та вивчення того, як створювався образ Німеччини і німців у періодиці Російської імперії 70 – 90-х рр. XIX ст. У статті «Олександр Безбородько як провідний дипломат та державний чиновник Російської імперії останньої чверті XVIII ст.» Ярослав Чабан розглянув

постать та діяльність Олександра Андрійовича Безбородька, талановитого представника українства у вищих колах Російської імперії, провідного дипломата та державного чиновника Російської імперії останньої чверті XVIII ст. Ярослав вважає, що постать О. А. Безбородька, який пройшов шлях від помічника малоросійського правителя до канцлера Російської імперії, є прикладом прояву «локального патріотизму» по відношенню до українських земель. О. А. Безбородько, завдяки своєму блискучому розуму, надзвичайній обдарованості та працьовитості, став видатним українським та російським державним діячем козацько-старшинського походження, талановитим дипломатом, полковником Ніжинського та Київського козацьких полків Війська Запорозького, членом Російської академії, почесним членом Академії мистецтв, імперським сенатором, світлішим князем Російської імперії, канцлером за імператора Павла I, успішним реформатором у внутрішньому житті Російської імперії. Він мав значний вплив на імператрицю Катерину II та на імператора Павла I. Дипломатична діяльність О. А. Безбородько принесла йому справжнє визнання в Російській імперії та Європі. Він був автором – творцем найважливіших дипломатичних документів свого часу – Кючук-Кайнарджійського договору 1774 р., Маніфесту про збройний нейтралітет 1780 р., Маніфесту про приєднання Кримського ханства 1783 р., Яського мирного договору 1791 р., конвенції про третій розділ Речі Посполитої 1795 р. В особі О. А. Безбородька, на думку Ярослава Чабана, варто бачити людину двох мислень – великоросійського та українського. Працюючи на вершині чиновницького апарату Російської імперії, він, однак, пам'ятав про своє українське походження, любив свою українську землю та культуру.

Ольга Ковалець, студентка четвертого курсу Історико-філософського факультету Київського університету імені Бориса Грінченка. Ольга, як активна учасниця Наукового товариства Історико-філософського факультету, організовує та бере участь у різних конференціях, проектах, квестах, прагне стати викладачем історії, започаткувати свою індивідуальну методику викладання історії у навчальному закладі, вважає, що історію повинен знати кожен. Ольга пишається тим, що вона українка, подарувала нам вірш «Ненька Україна», який її надихнула написати історія українського народу. Ольга виклала свої високі й чисті думки на папері: «Моя земля, моя колиска... . Моя рідненька, мамо Україно, більше не станемо ми на коліна? ... Душа в нас козацько-гетьманська!». Ольга Ковалець є яскравим речником молодого покоління українців, з яким ми, старше покоління, пов'язуємо такі великі надії. Тому й не дивно, що тема, яку Ольга досліджує, пов'язана з вивчення життя та діяльності Олександра Яковича Кониського, українського громадського діяча, педагога, письменника, перекладача, видавця, лексикографа, професійного адвоката, журналіста, автора слів духовного гімну «Молитва за Україну», автора перекладу «Щоденника» Тараса Шевченка, засновника шевченкознавства, видатної особистості в українському громадському, політичному та літературному процесі другої половини XIX ст. У статті «*Олександр Кониський – життя, присвячене Україні*» Ольга Ковалець наголошує, що Олександр Якович Кониський боронив інтереси українства все своє життя, не йшов на жодні компроміси в національній справі, горів любов'ю до України і цим вогнем запалював серця своїх численних духовних вихованців. А далекоглядність О. Я. Кониського, його талант бачити перспективу, його віра в те, що Україна своє досягне, вражають і сьогодні.

Ірина Івахненко, студентка третього курсу Історико-філософського факультету Київського університету імені Бориса Грінченка, активний учасник Наукового товариства Історико-філософського факультету та клубу реконструкції «Спадщина». Ірина вивчає життя

українських науковців, цікавиться історією Києва, історією розвитку транспортної інфраструктури міста. Ірину Івахненко зацікавило дослідження життя та діяльності українського історика, археолога, нумізмата, музеєзнавця, представника Київської історичної школи професора В. Б. Антоновича, Василя Юхимовича Данилевича. Вивчаючи життєвий шлях вченого, Ірина була щиро вражена тим, що В. Ю. Данилевич все своє життя віддав служінню науці. Ірина розглядає активну участь історика у роботі Музею витончених мистецтв і старожитностей Харківського університету, Етнографічного музею Харківського історико-філологічного товариства, Київського художньо-промислового та наукового музею, Музею старожитностей Університету Св. Володимира у статті «Внесок Василя Данилевича у розвиток музейництва в Україні». Ірина Івахненко відзначає, що В. Ю. Данилевич був засновником Археологічного музею Вищих жіночих курсів у Києві, багаторазово поповнював фонди музеїв та залучав до музейницької справи студентів, а його ґрунтовність, критичність, акуратність, точність у науковій роботі дозволили вченому зробити вагомий внесок у розвиток і діяльність музеїв України початку ХХ ст.

Ярослав Примаченко, студент третього курсу Історико-філософського факультету Київського університету імені Бориса Грінченка, вважає, що персоналії, життя, наукова спадщина, громадська діяльність багатьох українських істориків третьої чверті ХІХ – початку ХХ ст. ще недостатньо відомі широкому загалу істориків і поціновувачів історії рідного краю. Ярослав захопився вивченням життєвого шляху Василя Григоровича Ляскоронського, видатного українського історика, археолога, етнографа, нумізмата, картографа, письменника, члена багатьох наукових товариств, українофіла та представника Київської історичної школи професора В. Б. Антоновича. Ярослав вважає, що життєвий шлях і діяльність вченого потрібно всебічно досліджувати та популяризувати. У статті «Життєвий шлях Василя Ляскоронського» Ярослав Примаченко відзначає, що вивчення біографії В. Г. Ляскоронського допомогло йому скласти враження про характер історика, його особистісні якості, життєву позицію, ставлення до різних ланок наукової діяльності та переконатись у тому, що В. Г. Ляскоронський був шляхетною, порядною і скромною людиною, яка не поступалася власними принципами та переконаннями на шляху до мети, стала професіоналом своєї справи, видатним вченим і вчителем. Ярослав щиро вражений тим фактом, що В. Г. Ляскоронський все своє важке життя залишився вірним тим ідеалам, які він сприйняв у молодому віці від свого вчителя В. Б. Антоновича і до кінця життя залишався відданим справі українства. Життєвий шлях В. Г. Ляскоронського Ярослав вважає яскравим прикладом відданого українській науці та освіті життя.

Ольга Мусяченко, Дарина Кучережко, Ніна Джиджора у статті «Молодіжна наука в Україні: кейси Київського університету імені Бориса Грінченка» захоплююче розповіли про цікаву та різнопланову роботу Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених Київського Університету імені Бориса Грінченка. Дарина Кучережко, студентка четвертого курсу освітньої програми «Видавнича справа та редагування» Інституту журналістики Київського університету імені Бориса Грінченка, секретарка Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених Київського університету імені Бориса Грінченка. Разом із Ольгою Мусяченко Дарина є співкоординаторкою проекту «Бюро театралізованих екскурсій». Коло її наукових інтересів – це бренд міста як туристичного об'єкта, медіаграмотність і українська література 20-30-х років ХХ ст. Дарина вболіває за критичне мислення та популяризацію науки. Ніна Джиджора, студентка третього курсу

освітньої програми «Східна філологія: Японська мова та література» Інституту філології Київського університету імені Бориса Грінченка, голова Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених Інституту філології Київського університету імені Бориса Грінченка. Коло її наукових інтересів – популяризація філології та сучасні тренди у розповсюдженні східних мов. Ніна сприяє міждисциплінарному інтересу до науки. Своїм щирим зацікавленням дівчата запалюють інших, ведуть їх за собою, що надихає на потужну роботу членів Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених Київського Університету імені Бориса Грінченка.

Широ бажаємо всім авторам статей першого випуску онлайн журналу «Грінченко – Сетон міжнародний журнал молодих вчених» творчого натхнення та нових захоплюючих відкриттів! Запрошуємо до співпраці молодих вчених із країн Європи та Америки!